

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 30.03.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **окривљени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,**
- **браниоци: адв.Ивана Томовић, Павле Литричин за браниоца адв.Милоша Палигорића, адв.Бјелетић Радмила и адв. Илија Гостовић који замењује браниоца адв.Мирослава Перковића,**
- **сведоци Јосип Вид и Гизела Земљак.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, то је истражни судија Марио Ковач, је ли тако?

Истражни судија МАРИО КОВАЧ: Добар дан, да, истражни судија на вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли приступили сведоци Гизела Земљак и Јосип Вид?

Истражни судија МАРИО КОВАЧ: Јесу, приступила је свједокиња Земљак Гизела идентитет провјерен особном исказником изданом ПУ Осијечко-Барањске од 20.рујна 2005., броја 102038456 и ради се о томе да је свједокиња Гизела Земљак рођена 04.05.1954. Осијек, насеље Владимира Назора број 4, и други свједок Јосип Вида – особна исказница ПП Бели Манастир од 22.07.2003., броја 10545271, свједок је рођен 16.05.1964., пребивалиште Козарац, Међимурска 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља испитивањем сведокиње Гизеле Земљак путем видео-конференцијске везе са Жупанијским судом у Осијеку.

СВЕДОК-ОШТЕЂЕНА ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако може сведок.

Истражни судија МАРИО КОВАЧ: Ево сад ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добар дан госпођо Гизела Земљак, да ли се чујемо?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Добар дан, чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке, а затим ћу Вас ја опоменути и положићете заклетву, а онда ћете нам изнете оно што Вам је познато у вези догађаја, објаснићу Вам касније о чему се све овде ради и зашта се води поступак према окривљенима. Прво да узмемо податке, Гизела Земљак од оца Аладара?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Аладар и мајка Барбара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте кад и где?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: 04.свибња 1944. у Дарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте умировљеница, је ли тако? Пензионер?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да, иначе сам просвјетни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Просветни радник, где Вам је место пребивалишта тј. боравишта?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Сада ми је у Осиеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица? Је ли то Владимира Назора 4?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Владимира Назора, стан број 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ја ћу Вам рећи имена ових лица то су: Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић, да ли познајете ова лица и да ли сте можда у сродству са њима или у завади?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Нисам у сродству, нисам ни у завади, а познајем Зорана Вукшића, био ми је ученик. Иначе радио је као поштар, доносио је често пошту јер је мој супруг радио на радио станици и у «Естелту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо кад Вас будемо испитивали. Ви све овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако не морате да одговорите на питања која Вас односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења односно материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, а Ви је поновите за мном. Заклињем се.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам Вам рекао против ова четири лица води се поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, стављено им је на терет извршење више радњи извршења овог кривичног дела, то су противзаконита затварања, телесна повређивања, примењивање мере застрашивања и убиства. Ближи опис овог кривичног дела ових радњи јесте у периоду од августа 1991. године па до краја исте године. Ви сте већ у два наврата дали свој исказ и то сте дали пред Жупанијским судом у Осијеку 26.03.2010. и дали сте још једном у Жупанијском судом такође у Осијеку 2001. године, да ли има нешто да се измени од онога што сте рекли, да ли остајете при овим изјавама?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Немам ништа измјенити, остајем при истим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам испричате шта се то десило, ко је дошао код Вас, ко је одвео Вашег супруга и сина? Ето, ако можете па ћемо онда касније поставити питања. Изволите.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па ево овако укратко, био је коловоз 1991. почело је тако што су нас застрашивали телефонским позивима и говорили, углавном женска је била најчешће и рекла је «Долазе четници да вас закољу» и ја сам се почела прибојавати, нисмо имали разлога, супруг се није бојао, каже не идемо никамо, остајемо ту, нисмо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли само, извињавам се, можете ли само мало ближе микрофону да би Вас боље чули. Хвала.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Супруг није хтио никамо да одемо јер је сматрао да ништа није незаконито урадио, никоме ништа није криво учинио и онда су једне недјеље, то је било крајем коловоза, упали преко ограде прескочили четири младића у маскирним униформама и с кокардама, ја не знам ко су то и тражили су оружје, ми смо рекли да оружја немамо. Онда су одњели једну радио станицу и нестали. Неколико дана после тога учестали су телефонски позиви застрашивања, ја сам супругу рекла да ја више то не могу слушати и прећи ћу преко јер ми је преко пута, не преко пута, али сасвим у близини станује мама, преко дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста улица, је ли тако?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па није иста улица али не могу Вам то сад, двориште је малтене заједничко али мама је у једној улици, а ми у другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи дворишта се спајају, је ли тако?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да, да, дворишта се спајају и ми смо отишли к мами и сваки дан сам долазила кући кухати да мами

олакшам посао. Међутим треће или четврте ноћи чули смо ноћу точно у поноћ огромну детонацију, баш се све тресло у маминој кући, и ујутро кад сам прешла погледати шта се догодило видјела сам разваљена врата и био нам је стављен тромблон, не знам како се то точно зове, у прозор и то је разњело цијелу кухињу. Прешла сам преко к мами и рекла сам супругу што сам видјела и онда смо нас троје син, супруг и ја одлучили да одемо на таван да се некако заштитимо, у ствари маму да заштитимо да се не би десило да опет неки дечки упадну и не дирају њу. Међутим мој је супруг рекао «Идем ја то распремити све што се тамо распало» и син је пошао исто с њим скупа. То је било негде око поднева, мислим да је било 26.коловоза, нисам баш сигурна сад и док су супруг и син распремали крхотине и све оно што је разбацано било ја сам приметила да са три стране има улаза до наше куће на нашој капији, на маминој капији и на доље трећа страна то је једна улица тамо није било врата, примјетила сам да стоје с пушкама у маскирним униформама. Било их је све укупно око двадесетак, ја то нисам могла пребројати али сигурно их је било толико и отишла сам супругу рећи да прекине то спремање да видимо што је сад то. Онда је он отишао скупа са сином на таван, а мени је рекао нек идем к мами. Ја нисам успјела стићи до маме преко башче и од тог дворишта јер већ су долазили с пушкама. Сакрила сам се у башчи међу рајчицу и хрен и чекала што ће се догодити. Испричавам се. Негдје око, приближно могу рећи 13 сати, не могу точно одредити, нисам имала сат али приближно је било толико када сам зачула пуцањ из наше куће и касније сам установила да су пуцали у таванска врата и онда су извели мога супруга. Међу њима је био и Зоран Вукшић и пошто сам имала прилике све то гледати и надаље закључила сам да је он био вођа те цијеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се то прекинуло? Изгледа да је дошло до прекида. Госпођо Земљак, изгледа да се прекинула веза, да ли се чујемо сада?

Истражни судија МАРИО КОВАЧ: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама веза сад стоји, ми се чујемо, е сад се видимо. Сад се чујемо. Госпођо Земљак, стали сте код оног да сте знали да је вођа Зоран Вукшић, то је задње што смо чули овде.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да, Зоран је извео, не знам да ли је још ко био с њим, можда двојица, не знам точно, извео је мога супруга на двориште моје мајке и почео га ударати кундаком. На то је мој супруг викнуо «Не ударај ме, убиј ме». Онда сам зачула пуцањ, међутим касније сам установила да су пуцали у шупу, а хтјелу су га можда вјероватно заплашити. Онда је Зоран тражио од мога супруга кључева аута и везали су. Супруг је био везаних руку назад на леђима и одвезли су га. Водили су га по причању оних који су га на улици видјели везаног, а Зоран је отишао нашим аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли само ко је, је ли се сећате модела аутомобила који је то био?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: «Полонез».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Бијеле. Да, заборавила сам још нешто рећи, кад су ми одвели супруга тада је нетко викнуо «Риђи», а то се односило на Зорана, «Што ћемо с малим кад га нађемо», он је одговорио «Убијте га». И онда су ми одвели супруга, касније су пронашли и сина, који је исто био тамо на тавану. Како су њега одвели то нисам видјела. Ја сам остала у том парадајзу или хрену како је већ тамо било, лежати други дан до десет ујутру, сва сам се укочила. Цијелу ноћ су одлазили-долазили, лупали, бацали у башчу гдје сам била бацали су нешто што је пламсало плавичастом бојом, нешто ако постоји да би се примјетило да неко пролази и метар-два од мене, два метра отприлике од мене стражарили су с пушкама у руци. Мене нису примјетили али ја сам провела ужасну ноћ. Тада је и киша почела падати и изгубила сам свјест вјероватно. Други дан кад сам дошла к себи око десет сати прије подне видјела сам да никога нема и онда сам отпузала до маме јер ходати нисам могла, укочена сам била. То би било што се тиче одвођења. Послије тједан дана отприлике, не знам точно, можда десет дана на улици сам видјела оца Горана Антића који је био најбољи пријатељ мога сина и тај је отац рекао каже «Идите, у затвору су, ја сам посјетио мога сина и однесите им чисту робу». Ја сам отишла, одњела сам обојици све чисто, дала сам још чоколаду у сваки пакет и таман сам на стубишту полиције, тадашње милиције, срела Вукшића и питао је што треба, рекла сам дошла сам питати за моје, «Е каже, не могу с њима разговарати, он ће им предати чисту робу, али каже, чоколада не може», питала сам зашто, каже «Зато што стари Земљак нема више добре зубе» и слједећи тједан сам поново отишла одњети чисту робу. Онда сам срела неког другога, није Зоран више са мном, мислим нисам контактирала с њим и тај други је рекао, каже «Немојте више долазити, они нису ту, они су на другом мјесту», а питала сам гдје, каже «нека не питам јер ћу и ја нестати као они», у смислу не нестати него углавном настрадаћу и ја, тако да ја више нисам ишла. Тај Антић Горан о коме причам је био најбољи пријатељ мога сина и он је ухићен само зато што се дружио са мојим сином. Он је свједок колико су тукли мога супруга и сина. Супруга пуно више него сина. Он ће исто бити овдје на свједочењу па ето молила бих да се то провјери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Реците. Изволите. Шта је било касније?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Ја сам после сазнала да су одведени у Борово Село, тамо је био и Грањо Јох, који је свједочио у Београду и он је рекао да су исто, да су у Боровом Селу исто тукли, то се већ не тиче Зорана, јер ја не знам, Зоран је био у Белом Манастиру

ваљда и толико су мога супруга истукли да није могао бити 16.рујна размјењен у Адашевцима гдје је била размјена. Да, сад сам се сјетила још нечега, у Белом Манастиру док је још био тукли су ваљда и други, не само Вукшић али не знам ко је толико претукао мога сина да су га одвели у Дом здравља и тамо је била докторица Краљ која је била некадашња ученица мога супруга и она је питала “ко је то», није га могла препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Вашег супруга, да су њега одвели, а не сина?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: На супруга, не на сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли, мало сте.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: И она је рекла да га не може обрадити, онда је то урадила наводно лијечница Мандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сада ће Вам поставити питања тужилац, а касније и други учесници у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Ја нећу много да Вас питам јер Ви сте скоро све испричали. Кажите ми, осим што сте срели Вукшића јесте ли још код неког се у тој станици милиције се интересовали због чега су Ваши супруг и син били приведени?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Не, нисам ни требала јер су они наводно тражили оружје које ми нисмо имали и тиме су нас оптерећивали да сакривамо оружје. Зато су претражили цијелу мамину кућу, у ствари она има више станова тамо, пет, шест станова, још и свој, тако да су све претражили, код нас све поразбијали, а ми оружја нисмо имали за које су нас теретили, ја не знам због чега уопће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми ко је долазио у те претресе, да ли сте те људе евентуално препознали било кога?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па нисам препознала, како мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је био неко Вама познат међу тим који су вршили претрес?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па то су радили онда кад су ухитили мог супруга сви они који су били тамо тих двадесетак наоружаних, са Вукшићем који су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је том приликом је ли?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Том приликом, да. Е сад ја само могу још додати да сам, то нисам видјела, али сам чула да је, од поуздане особе, нажалост она је сад већ мртва, то су Керкез Благица и њезин муж Илија, они су ми рекли да је био присутан Драго Карагача и Милан Богуновић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Међу тим људима што су дошли са Вукшићем?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Међу тим који су ухитили моје, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите кад сте 26.03.2010. сведочили питали су Вас за овде оптуженог Велимира Бертића, па сте рекли да Вам је то име и презиме познато, да ли сте се евентуално у вези њега сетили одакле Вам је познато? Ја ћу Вам рећи да је његов надимак Векац, па сад.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па сад мислим, познато, познато ми је нешто јер ја сам радила у школи тридесетак година тамо и пуно је такве дјеце прошло као што је и Вукшић међу њима, е сад могу Вам рећи можда је то тај Векац али нисам сигурна. Рецимо четири-пет дана после одвођења супруга и сина дошао је један младић у маскирној униформи који није хтио рећи своје име, имао је капу с кокардом неком и такву је униформу имао као да је неки високи чин, нешто посебно, није обична униформа била. Имао је тамно црну густу косу и колико знам то би могао бити рецимо тај Векац али јако се пристојно, уљудно понашао, не могу ништа ружно рећи, ако је то он био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је било том приликом, због чега је долазио, шта Вам је казао?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Он је дошао, дошао је питати, не знам ни сама што је говорио тамо. Једноставно сам тражила да ми објасни што је с мојима и зашто ја њих не могу, зашто су их одвели. Он је рекао да су тражили оружје, а то оружје нису нашли кад га ми нисмо ни имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Госпођо Земљак, Ви сте дали изјаву пред Жупанијским судом у Осијеку прошле године и ја ћу Вам само предочити шта сте тада изјавили. Изјавили сте: «На дан када су мој супруг и син ухићени ја нисам видјела Зорана Вукшића званог Риђи, али сам га чула препознавши му глас, како сам већ рекла», али се данас изјашњавате да сте га видели, па при којој изјави остајете?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Е па, знате што, он је, ја сам њега видјела само у оном пролазу кад је одводио мога мужа зато се нисам ни сјетила, јер кад сам била позвана да дам изјаву мени унапријед није било јасно да ћу морати о томе говорити, јер ја сам била више пута већ давати исказ и никада није био посебно мој случај наведен. Нисам га видјела лицем у лицем, ако ћемо га тако.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А како сте га видели?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па видјела сам како је тјерао мог мужа.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Како је он изгледао тада?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па сви су они у тој маскирној униформи били једнаки.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли је било нешто у његовом изгледу да нам опишете како је изгледао?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па не могу описати ништа кад је то било, тај пролаз је дугачак два метра, у том пролазу сам видјела како тјера мога супруга већ је био везан, везан.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Рекли сте, сада Вас ја питам, да ли је само Зоран, како Ви кажете «терао Вашег супруга» или је било још ту лица, неких лица?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па њих је укупно било двадестак али ја сам само видјела особу која је тјерала, ајде, мора бити Зоран Вукшић кад је на дворишту викао на њега и ударао га, не знам тешко је то сад објаснити.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Али, Ви сада кажете да га нисте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте га препознали по гласу.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га чули да је разговарао са Вашим супругом или сте га видели да удара Вашег супруга?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Чула, ударао је кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Онда је, да. Што сте ме онда још питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли сте видели то, зато што постоји та противуречност како је навео бранилац.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Госпођо Земљак, да ли сте Ви од свих њих двадесетак људи који су били присутни, препознали само Зорана Вукшића?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па јесам по томе што су га звали, када је један од њих, не знам ко је био, као риђи, то је већ значило да је он, што ћемо са малим, када га нађемо. Рекао је, убијте га.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Молим Вас, овако, сву ту ситуацију гледала је обитељ са свога прозора, то су, овај, Марија и Иштван Ласло.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, реците ми, после тога сте Ви ишли у полицију да их обиђете, тако сте данас изјавили.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли можете да се сетите, када је то било, после колико дана или датума ако можете да се сетите?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Не могу датум, овај, рећи, али је било отприлике тједан до десет дана након њиховог ухићења.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Јесте тада питали нешто, рекли сте да сте видели Зорана Вукшића на улазу. Да ли сте га нешто питали за Вашег супруга и сина?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да, хгела сам их видети, рекао је да не може, да су они сада на неком раду, на неком задужењу.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Госпођо Земљак, како је Зоран тада изгледао, тада сте га видели, био је окренут ка Вама?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Био је, био је у униформи, онако обично, са оном брадом, разбарушеном косом, у униформи оној маскирној.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте још нешто видели специфично на његовом изгледу?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Не, па нисам ни смела погледати у њега, бојала сам га се као врага.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато да је Зоран Вукшић био рањен?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Не, мени нису дозвољавали да уопште да се крећем по месту и где год сам ушла у коју кућу неким пријатељима, њима су претили да ће их убити. Забрањен је био сваки покрет и избачена сам са посла и избачена сам из куће и тако.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми, тога дана када сте дошли да обиђете сина и супруга, да ли је тада, да ли сте тада приметили можда да ли је његова рука била оштећена и завијена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Зорана Вукшића?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Нисам, како се не бих сећала, узео је, две врећице сам имала и он је узео обе врећице. Е сада, да ли је узео једном руком или са обе, ја то нисам загледавала, ја сам само чекала да одем што пре од њега.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Ви тврдите сада да је то био Зоран Вукшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је рекла.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Први пута, да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли има још неких питања? Нема. Окривљени? Да ли има питања? Микрофон само укључите.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Хтео сам је питати, откуда јој то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, представите се прво.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Зоран Вукшић. Хтео сам питати госпођу Земљак, одакле јој информација да сам ја носио пошту, пошто ја никада на томе рејону нисам радио, прво, ја нисам носио на том рејону пошту, друга особа је носила? И могу да Вам кажем, не знам ко Вас је на све ово наговорио да причате тако против мене, јер ја Вашег супруга уопште нисам хапсио и нисам био ни близу Ваше куће, него у споредној улици. Друго, не знам како се зове, Петефи Шандор или како се више зове, ни

близу куће нисам био. Прво то, а ово све што сте изнели сада, неко Вам је рекао да кажете неистину и лажи против мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је приговор. Само једно питање, да ли је носио он пошту код Вас, ето то је питање?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па, колико ја знам, јесте.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: У Ваш рејон нисам носио, то је Ковачевић Драган је носио, не ја.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Шандора Петефи улица.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: То је Ковачевић Драган носио или како ли се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте ове примедбе које је имао окривљени на Ваш исказ да он није био ту. Да ли имате нешто да додате?

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Износи неистину и лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо рекли, већ чули.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Колико ја знам, ја сам рекла истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неки окривљени, да ли има питања, нема? Данас када сте говорили, а раније сте у својим исказима навели, да су дошли и до Ваше мајке и до њене куће, да су и њу извели исто.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу њу извели такође из куће?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вам извели супруга касније, када су извели и Вашег сина, они су све време остали у кругу Вашег дворишта, ови наоружани људи? Јесу све време били ту?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па не могу то рећи, када сам ја била, ја сам могла видети само што се у дворишту догађа, из прикрајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били у дворишту?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Ја не знам колико је њих било у дворишту, али знам на вратима и капији, да је било најмање по пет или шест наоружаних. Е сада, како су се они кретали, то су три улице, .уствари, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте остали целу ноћ у том парадајзу. Јесу значи ти људи и даље били у кругу Ваше куће и улице?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то и кажете да су све то видели Марија и Иштван Ласло?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је њиховв адреса? Да ли они још живе ту?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је њихова адреса, да ли знате?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па сада, имена улица су се мењала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била тада улица?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Ја не живим тамо већ двадесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се некада улица звала? Добро, можемо м и преко суда да их нађемо. Јесте са њима разговарали, шта су Вам они рекли, шта су они видели?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да, они су мени испричали што су видели и дали су писмену изјаву која је код биљежника потврђена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су Вам рекли, шта су они видели?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па ето то што сам Вам испричала, како су прво видели да су ми мужа тамо малтретирали и затим, углавном то што сам ја испричала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте видели Вукшића и у Вашем аутомобилу да се возио?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га то виђали?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Ја сам јако ретко имала прилику изаћи на улицу, али сам једном требала на тржницу, а она је близу полиције и он се возио у нашем «Полонезу» и церио се кроз прозор, што је за мене било јако увредљиво. Да ли је он то ненамерно или намерно чинио, можда није ни мислио на мене, не зам, али мени се то тако чинило барем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Навели сте овде и да је Марија Келер која живи у Белом Манастиру, видели када су Вашег супруга одвели?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да, она живи прекопута полиције тамо негде око полиције, па је видела када су га привели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег супруга и сина су 2000. године ексхумирали, је ли тако била ексхумација?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они пронађени?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Овако, после Боровог Села, где нису замењени у Адашевцима где су требали бити замењени, одведени су у Даљ и тамо су 22. утрпани у аутобус са још њих отприлике их је било око осамнаест, деветнаест, не знам точно то и одвезли су их до Телија и тамо су убијени. Ја сам после ексхумације погледала њихове кости и наравно, тамо су ми објаснили да су од прострелних рана. Заповедник тог у Даљу, тада је био Жељко, тако сам само успела дознати, Жељко, али му не знам презиме, вероватно неко мора знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има додатних питања? Хвала Вам госпођо Земљак што сте приступили и дали свој исказ. Да ли имате још нешто да додате?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Па, мислим да немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Нека уђе следећи сведок.
Изволите.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Само мало, овај, могу ли доћи до
накнаде душевне и материјалне штете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имате право да истакнете, добро, Ви
истичете значи одштетни захтев?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колики је тај одштетни захтев или
ћете га касније током поступка одредити?

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Не, не могу сада знати, јер ја сам
десет година се мучила док сам пронашла. Што мислите како је то
тешко преживети, а немам са ким, не знам са ким могу о томе
разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, констатоваћемо да сте истакли одштетни
захтев. Хвала Вам још једном. Ако може сведок Јосип Вид.

Сведок-оштећена ГИЗЕЛА ЗЕМЉАК: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

СВЕДОК ЈОСИП ВИД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Вид. Да ли се чујемо?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо узети Ваше личне податке, а касније
ћу Вас ја упознати са предметом о коме се овде расправља и
оптужницом. Јосип Вида, од оца Јосипа?

Сведок ЈОСИП ВИД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вида, Јосип Вида од оца Јосипа, рођени сте када
и где?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Не чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и када сте рођени?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: 16.05.1964. године у Козарцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козарцу, по занимању сте?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Пољопривредни механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада живите?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: У Козарцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Међимурска 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ћу Вам прочитати имена овде окривљених
– Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић.

Да ли познајете ове окривљене и да ли сте у завади или у сродству са истим?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Познам Зорана Вукшића, а друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете, добро.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Не,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Ваше блиске сроднике може довести до кривичног гоњења, материјалне штете. Ја ћу Вам рећи текст заклетве, па Ви само поновите за мнош, јер не можете прочитати – заклињем се.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: И да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао, против ова четири лица води се овде поступак, подигнута је оптужница, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и то, противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, мучења, нечовачно поступање и убиство. Ближи опис ових догађаја је од августа 1991. године па до краја исте године у Белом Манастиру. Ви сте већ у два наврата давали, уствари у три и сведочили сте, давали сте своју изјаву и то 1997. године у Осијеку, то је у Жупанијском суду и касније 19. марта 2010. године, исто пред Жупанијским судом, а поводом овог предмета који се води и на суђењу које се одржавало пред исто Жупанијским судом у Осијеку, у предмету IV-К.14/05-59. Да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам опишете, шта се десило, како је дошло до Вашег рањавања, то је био напад на Козарац, Ви сте рекли чишћење Козарца. Тог дана, где сте се Ви налазили и кога сте видели, кога сте препознали, шта се дешавало? Изволите.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Тог дана ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само мало ближе микрофону да би Вас ми боље чули, микрофон само приближите.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Тог дана ујутру, негде око 6 и 15 – пола седам, чули су се наједанпут пуцњеви по селу, експлозије. Ја сам у том тренутку био у кући и даље сам остао унутра, нисам се хтео кретати вани, да не бих настрадао. Међутим, одједанпут је неко у дворишту завикао да изађем напоље, «излазите напоље, излазите напоље» и ја сам

се примирио и шутио и нисам хтео изаћи. Међутим, онда је викао да ће бацити бомбу. На то сам ја одлучио да изађем напоље у двориште. Један који се већ налазио у том времену у дворишту иза једне крушке је тако стао, па је кренуо према мени. То је био нижи мало, дебљи човек, не знам ко је и шта је и тај ме је пар пута ударио кундаком и тражили су оружје од мене, мада ја нисам имао ништа. На то сам видео да улази кроз капију, мало улази Зоран Вукшић и кренуо је према мени и њему. Када је дошао на својих два, три метра, из цепа је извадио пиштољ и викнуо, «где ти је оружје», ја рекох, «немам оружја», он је опалио и погодио ме у ноге. На то сам ја пао доле и погледао сам онако према њему, рекох «шта сам ти ја скривио, човече, божији». Пиштољ ми је био уперен у главу. У једном тренутку он је само спремио пиштољ, окренуо се и обадвојица су изашли из дворишта и ја сам остао у дворишту. Ето то је до самог рањавања.

После рањавања када су они ишли, онда су хтели, да би дошао у Осијек у болницу, међутим, како смо ишли, ту су нас иза Козарца према Митрову, ту су нас опет ухватили униформисани. Ту је био један из Кнежевих винограда, не могу се сада сетити како се он звао, он нас је истерао из аута. Пошто ја нисам могао се кретати, рекао је, викао је да ће пуцати, ово, оно, «излази, излази», овај му је други што ме је возио, рекао Петар Томић да не могу, да сам у обадве рањен ноге. Е онда је он, Граховац Томо, сада сам се сетио, е онда је дошао други, још један и онда су нас провели у Кнежеве винограде, тамо у њихов штаб. Из штаба сам отишао, су ме одвезли у амбуланту. Тамо су ми превили ноге. Иза тога требао сам ићи за Сомбор, међутим, дошла је хитна њихова и био је унутра доктор Мутавчић и још једна докторица, мислим да се Јасмина звала и они путају куда да ме возе. Ја сам рекао за Осијек и онда су ме они пребацили за Осијек и тако сам завршио у осијечкој болници. Толико о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Мислите докторка Јасмина, мислите на Јасмину Плавшић?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга нека?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Ја само знам, Плавшић није, него била је, ја мислим да су чак две сестре близанке биле, обадве су биле докторице, она пунија докторица млада једна. Ја Вам не могу сада њено презиме рећи, не знам, само ми је рекла да је она докторица Јасмина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада ће Вам поставити питање прво тужилац који Вас је предложио као сведока. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Кажите ми, овај, пре него што је отпочео тај напад на Козарац, је ли у Козарцу постојала нека наоружана скупина, формација, неко ко је бранио место?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Није никог више било, у селу су сви већином, из села су сви отишли, 24. је све преплашено, људи су отишли, јер су већ тенкови пуцали и свашта и то су већ сви отишли, никога није било у селу. Осим жена, било је можда, нећу Вам лагати, али тридесетак, четрдесетак мушких у селу млађих и старијих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, ово док Ви нисте рањени, јесте могли да видите, овај, те нападаче како се крећу, шта раде, да ли пуцају, где пуцају, рекли сте да је било пуцњавае?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, да, али не могу Вам ја ништа рећи како су се кретали, ово, оно, јер ја кажем, ја сам био унутра у кући, у дворишту, тако да нисам видео. Само знам да су, када су изашли из мојег дворишта, да су кренули из правца, како су долазили, кренули су према Осијеку улицом, која су та двојица што су изашли – Зоран Вукшић и тај други из мог дворишта, а за другог, никог не могу рећи куда се кретао или шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите, овај, ближе да нам опишете тај пиштољ, како Ви кажете, какав је то био пиштољ из кога је пуцао Зоран Вукшић?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Уствари, то је револвер или «7,65» или «7,62-тетејац», сада Вам точно не бих могао рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То када кажете револвер, мислите да има буренце, је ли?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Без, овај, био је «7,65 Застава» или «тетејац 7,62», што се каже, није био бубњар, него пиштољ, овај револвер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, пиштољ нема буренце, а револвер има буренце, ја морам да Вам то скренем пажњу, па.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажем, пиштољ нема буренце, а револвер има буренце.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, па без тога, кажем, или «тетејац» или «7,65», а што сам се ја изразио као пиштољ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, овај, јесте Ви Зорана Вукшића знали од раније?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте га знали, одакле?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Па знао сам га, јер је, ја сам се иначе бавио пољопривредом, код мене је долазио ветеринар Раде, не знам, Радаковић, да, лечити то и он је пар пута долазио са њим и тако је код мене седео за столом и пио скупа са мном и са Радетом Радаковићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми, јесу остале неке последице од тога Вашег рањавања?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Јесу, прострелен сам кроз обадве ноге, десна у пределу колена, лева у потколеници, имам отежано ходање и недостају ми делови мишића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја бих предложио да се овом сведоку покажу сви остали оптужени, да каже, да ли може да препозна, да ли је евентуално то друго лице међу овима оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камера нека се окрене. Ако можете окривљени, остали да станете испред где седи Вукшић, па ће камера моћи да вас ухвати, станите ту код њега. Сада ћете видети сва лица, сву четворицу окривљених, да ли познајете неког?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Не бих могао сада, не бих могао за ова друга три рећи, ниједног да ли сам, не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А познајете овог напред што седи?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, да, што седи, Зорана Вукшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, господине Јосипе, у изјави коју сте дали пред Жупанијским судом, сада ја немам тачно које године, али 08. српња 1995., ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 1997.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Изјавили сте да по Вашој процени је било око четрдесет наоружаних лица која сте Ви видели.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, то сам ја рекао да сам то чуо, јер је колеге су ухватили горе код фарме, ухватили су, дошли су са аутобусом, пун аутобус их је дошао испред села Козарца су изашли и кренули према Козарцу.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли сте Ви видели, како су се они кретали, којом страном улице?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Не, то нисам видео.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми, како је Ваша кућа, да ли са леве или десне стране улице?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Моја кућа је из правца Белога према Осијеку, са леве стране улице.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Са леве стране?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми, да ли познајете породицу Малек?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Познајем, познајем.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: У односу на Вашу кућу, где је њихова кућа?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Она је испред моје куће, из правца Белог Манастира према Осијеку.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Значи прво иде кућа породице Малек, па је наредна Ваша?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, наредне две куће, па онда је моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваша кућа је трећа кућа од Малекових?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А само ми реците, да ли познајете Велимира Топољског?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци остали, да ли имају питања? окривљени? Изволите, Вукшићу.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Зоран Вукшић. Хтео бих само питати, зашто нисте ишли за Бели Манастир, него за Мирковац и Кнежеве винограде, када је Бели Манастир ближи за три пута него у правцу којим сте Ви ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рађавања мислите.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Због тога што сте већ једно тједан дана нисте пуштали у Бели Манастир, тамо сте имали неке барикаде, ово, оно.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: И само на крају.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Није се могло ни ући у Бели Манастир, ту се већ, па већ сте једног полицајца горе код «Ремонта» упуцали, пуцали сте нон-стоп. Ко је пуцао, не знам, само се није смело, нисте ни пуштали у Бели Манастир.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Могу да Вам кажем, све што сте ово изнели, то су неистине и лажи, јер ја уопште близу Ваше куће и у Вашем дворишту нисам ни био. Само толико да Вам кажем. Не знам ко Вам је.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Ја другог никог нисам ни.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Не знам ко Вам је све ово рекао да трпате на мене, не можете никога препознати и по сазнањима нечим да сам и ја био у Вашем селу, мене окривљујете, јер другог и не познате.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Зато што си ми стајао на два метра, а са тобом сам пио и јео за столом, зато сам те добро запамтио.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Ово што кажеш, говориш неистину и лажи, може те бити срамота.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: А и Вас исто шта сте радили у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли нема више питања? Овде у овом исказу из 1997. године рекли сте: «Ја мислим да је починилац тог злодјела Зоран Вукшић код суседа Ивана Малека». Зашто сте помислили на Зорана Вукшића у овој изјави коју сте дали?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Ја сам рекао да су се кретали из тог правца и ишли су највероватније са тим делом улице, а да је он направио, ја само могу сумњати, а никако рећи да је он то направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Јер је дошао у моје двориште из правца онога и знам да је отишао према другој страни, јер сам га видео, према Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања. Да ли има неких додатних питања? Да ли имају чланови већа, не. Да ли истичете одштетни захтев?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате колики је тај захтев?

Сведок-оштећени ЈОСИП ВИДА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи током поступка, хвала Вам, хвала Вам господине Вида, још једном што сте приступили и дали Ваш исказ. Ми ћемо се сада одјавити са Жупанијским судом у Осијеку, да се захвалимо још једном и колеги Мариу Ковачу, довиђења.

Сутра настављамо главни претрес саслушањем сведока:

- Кнежевић Зорана,
- Споменке Делић,
- Јасмина Плавшић.

Завршено у 10 часова и 42 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА